

thema:
zending

bethelnieuws

het nieuwsblad van de Gereformeerde Gemeente Rotterdam-Zuidwijk
mei 2014 - jaargang 3, nummer 2

Een Licht der heidenen, een licht der heidenen

door Rob van Aalsburg

Al in het Oude Testament wordt geschreven over het heil voor de heidenen en zien we zo nu en dan ook hoe God ook buiten de kring van Zijn volk Israël werkt. In het Nieuwe Testament zien we vooral ook na het Pinksterfeest hoe invulling gegeven wordt aan de opdracht die Christus aan Zijn apostelen gaf: *“Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb”* (Matth. 28:19).

De apostelen gaan uit, “beginnende van Jeruzalem”, “en tot aan het uiterste der aarde”. In het boek Handelingen wordt de verbreiding van het evangelie door het werk van de apostelen beschreven. Maar ook de gemeente krijgt een rol. Paulus roept er toe op in Efeze 3:10: *“Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in de hemel de veelvuldige wijsheid Gods”*. Petrus schrijft er ook over: *“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht”*. In

Handelingen 13:1-3 wordt beschreven hoe de gemeente van Antiochië invulling geeft aan het zendingsbevel. Antiochië wordt de zendende gemeente van Barnabas en Saulus bij hun eerste zendingsreis. Daar zijn zij “der genade Gods bevolen”. Het is ook de plek waar ze na de eerste zendingsreis terugkeren en de gemeente inlichten over het werk wat ze deden, en welke grote dingen God met hen had gedaan (Hand. 14:26-27).

Ook voor onze gemeente zijn dit richtinggevende uitgangspunten. We mogen uitzien naar zendingswerkers uit onze gemeente. We mogen interesse tonen in het werk van hen die zendingswerk vanuit onze gemeente bedrijven. We mogen ons afvragen of God ons roept om dienstbaar te zijn in Gods koninkrijk. Paulus schrijft in 2 Korinthe 6, “de liefde van Christus dringt ons” (vers 14). Gebrek aan betrokkenheid op de verbreiding van het evangelie mag ons wel voor de vraag stellen wat we kennen van het *“alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verdere, maar het eeuwige leven hebbe”* (Joh. 3:16). Als we God zo kennen, als de God die Zijn Zoon in de wereld zond, krijgen we vanzelf een warm hart voor zending. Het is ook nodig dat we weten van de nood die er is in de wereld. Paulus en Barnabas brengen na terugkeer van hun eerste zendingsreis verslag uit. Ze maken de gemeente deelgenoot van hun ervaringen. Het is nuttig dat we op de

hoogte zijn van de omstandigheden waaronder het evangelie gebracht wordt. Als we weten van de omstandigheden in verschillende zendingsgebieden kan dat ons aansporen tot gebed en tot daadkracht. Denk aan de geschiedenis van Nehemia, die hoort van de situatie in Jeruzalem. Het zet hem aan tot gebed. Het motiveert hem ook om aan de slag te gaan (Nehemia 1:2-11).

“Als we weten van de omstandigheden in verschillende zendingsgebieden kan dat ons aansporen tot gebed en daadkracht”

Een andere verantwoordelijkheid die de Bijbel benoemt is bidden. De kracht van het gebed mogen we niet onderschatten. Jakobus schrijft: *“een krachtig gebed des rechtvaardigen vermag veel”* (Jak. 5:17). Hij refereert daarbij aan de geschiedenis van Elia, die bad om droogte en om regen. Van Epafras, de voorganger van de gemeente in Kolosse en medegevangene met Paulus, zegt de zendbrief aan de gemeente van Kolosse dat hij te allen

tijde strijdende voor hen is in het gebed. Van de gemeente in Jeruzalem werd een gedurig gebed tot God voor Petrus gedaan als hij door Herodes gevangen is gezet (Hand. 12:5). Wat onderschatten we vaak de kracht van het gebed. En dat terwijl de Bijbel, maar ook de zendingsgeschiedenis zulke duidelijke voorbeelden geeft. Een prachtige beschrijving hiervan geeft Eileen Crossman in de levensbe-

schrijving van haar vader, de Engelse zendeling James O. Fraser (1886-1938): Als beneden de rivieren plotse-ling zwellen en er bruisende stromen ontstaan, is dat

omdat er kilometers hoger in de bergen sneeuw is gaan smelten of heeft het geregend. Zo beschrijft Fraser het bidden van de thuisgemeente.

Hij ervaart dat de Heere Zijn Woord zegen, mensen komen tot bekering. Hij mag zien dat de Heere de gebeden van ‘thuis’ verhoort.

De andere kant is ook realiteit: niet zelden speelt bij vroegtijdige terugkeer van een zendingswerker gebrek aan steun van het thuisfront een rol.

Gebrek aan gebed, verminderd meeleven, soms teruglopende financiële steun.

Op verschillende manieren wordt in onze gemeente aandacht gegeven aan de zendingsopdracht. Al jaren heeft ook onze gemeente een “plaatselijke zendingscommissie”. Een van de taken van deze commissie is het bijeenbrengen van financiële middelen. Maar de zendingscommissie mag zeker ook het stimuleren van het bewustwordingsproces tot zijn taken rekenen. Gemeenteleden aanzetten om zich te bezinnen op hun persoonlijke taak. We mogen als gemeente in ons missionair bezig zijn zo Christus volgen, van Wie Jesaja profeteerde *“Het is te gering dat Gij Mijn een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om weder te brengen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn Heil te zijn tot aan het einde der aarde”* en Zijn opdracht gehoorzamen, waarvan Paulus zegt: *“Want alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde”* (Jes. 49:6 en Hand. 13:47).